

Зашто?

Пише: Јасна Симоновић
субота, 25 април 2009 16:19

У књизи „Срби су изабрали рат“ ауторка Ruth Michell Knowles је у једном од најупечатљивијих делова ове „истините саге“ о II светском рату, описала сцену када у возу млади војник – повратник из борбе, очајнички плаче. Он не сме да се врати кући, јер ће га мајка укорити зашто је остао жив када су сви његови другови погинули!

Не знам зашто ми је ова сцена дошла у мисао док под утиском јучерашњег помена настрадалима РТС-а током НАТО бомбардовања покушавам да неком својом скромном спознајом допринесем правичном одговору и колективном олакшању на болно питање „Зашто?“ – уклесано у камену испред зграде РТС-а и у скамењеним срцима живих, које само бол може толико да скамени...

Неколико дана пре бомбардовања говорило се да ће РТС бити бомбардован, као – уосталом – и мостови... Да ли је народ имао интуицију која није одмакла даље од интуиције или је имао прерану самосвест да смо толико омрзнути да ће и колатералне грешке бити „легаллизоване“, па ни они који су имали моћи нису имали снаге да задрже „стадо“ у безбедним јаслама... Тих дана се народ препустио колективном ужитку у коме, разумљиво, чак и одлазак на онај свет изгледа много лепши, ако је за неку утеху... Сасвим лежерно понашање и оних који су могли да нешто учине, прилично исмевање људи који су приликом бомбардовања хитали у склоништа, чување мостова својим телима, пркосно ношење мета на својим грудима, остаће забележено као неки рецидив научене храбрости генерација стасалих на балканској историји, а безбрижно одгојених у незамисливом окружењу да икада рата може бити...

Па се ја, таква и никаква, питам:

Зашто колеге из CNN-а нису објавиле ударну вест: „С.О.С. Репортерима CNN-а јављено је да напустимо зграду РТС-а, остали су људи из РТС-а у њој!“

Зашто?

Пише: Јасна Симоновић
субота, 25 април 2009 16:19

Зашто председник Југославије којој рат није био објављен (ако није!) није одмах подигао руке у вис и поднео међународном суду жалбу за нелегално бомбардовање земље? (У једном коментару на НСПМ-у објављено је да је то урадио касније, јер је његова супруга хистерисала! Хвала његовој супрузи ако је тако!)

Зашто одговорни људи на позицијама на РТС-у који нису имали намеру да долазе на посао нису дали оставку када је рат почео?

Зашто Amnesty internacional није раније објавио своје мишљење о НАТО бомбардовању?
Зашто родбина, колеге, пријатељи који су били чули за гласине да ће РТС бити бомбардован нису „легли на праг и рекли својима: ти на посао у РТС идеш само преко мене мртвог!“, на пример?

Зашто?

Ова моја неспретна питања, постављена из крајње искрених намера, можда већ имају своје „зато што“, можда су глупа, можда и не постоје...

Али ја бих волела да 16 неправично убијених запосленика РТС-а буду запамћени, не само као радне и храбре особе, већ и као особе које су дале свој живот као пример другима да пре свега чувају свој живот.